

„Рѣче имъ горко вамъ, не зашто то зидахъ и порицавахъ (бащы тѣ си), нъ зашто то и като зидахъ и като порицавахъ лицемѣрно, (сами) по-лоши работы струвахъ. А че въ онова порицаніе имаше притворность, Евангелистъ Лука рѣче: зашто и съизволявате, кога то зидате. *Горко вамъ рѣче: зашто то зидате гробове тѣ на пророци тѣ, а бащы тѣ ваши гы избихъ! вѣстниж свидѣтельствувате и съизволявате на работы тѣ (на дѣла та) на бащы тѣ си: зашто то они гы избихъ, а вѣй зидате гробове тѣ имъ.* (Лук. гл. 11. ст. 47, и 48). Тука намѣреніе то имъ осажда, съсъ кое то сж зидали, че не за честь на избіены тѣ, нъ като да ся хвалятъ съ убійства, и зашто то сж ся бояли, да не бы ся по врѣмя (ако останять гробове тѣ неизвѣстни), потемнило въспоминаніе то и свидѣтельство то на толко голѣмъ тж дързость.“ [Злат. на Матвеа тълков. бесѣда 74].

А святыи Теофилактъ така говори: укорявагы не зашто то съзидавать гробове тѣ пророческы, зашто то това дѣло е добро; нъ зашто то правяхъ тыя нѣща лицемѣрно, и понеже, като ушь зазирахъ на бащы тѣ си, а тѣ сами по-лоши работы отъ нихъ струвахъ, и прѣминяхъ гы въ злобы тѣ си, като явно дѣяхъ и думяхъ: че ако бѣхъме были въ дни тѣ на наши тѣ бащы, не щяхъме да убиваме: а они Самага Господа на пророци тѣ искахъ, като бѣсни, да убійтъ. За това имъ и рѣче Христосъ: И вы исполните мѣрж-тж на бащы-тѣ си.